

Γιατί ο Θεός ανέδειξε τους αγίους Νεομάρτυρες.

Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης (†).

Νεομάρτυρες

Για πέντε λόγους, κατά τον φιλομάρτυρα άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη, ευδόκησε ο Θεός να αναδείξει τους αγίους Νεομάρτυρες στους τωρινούς καιρούς.

Πρώτον, για να είναι ανακαινισμός όλης της Ορθοδόξου πίστεως.

Βεβαιώνονται οι σύγχρονοι προς τους Νεομάρτυρες Χριστιανοί για τα κατορθώματα των παλαιών Μαρτύρων, που λόγω δυσπιστίας ή πολυκαιρίας έχει ατονήσει η προς αυτούς αδιάσπαστη πίστη. Τώρα βλέπουν με τα ίδια τους τα μάτια τούς Νεομάρτυρες, που κάποτε ήσαν συγγενείς ή φίλοι ή γνώριμοί τους, να υπομένουν παρόμοια με τους παλαιούς Μάρτυρες βασανιστήρια χωρίς να δειλιάζουν· να «φαίνονται πάλιν εις τον κόσμον δεύτεροι Γεώργιοι, δεύτεροι Δημήτριοι, νέοι Θεόδωροι, όχι μόνον δια την ταυτότητα των ονομάτων, αλλά πολλώ μάλλον δια την ομοιότητα των Μαρτυρίων». (*)

Ανακαινίζουν ακόμη στις καρδιές των τωρινών Χριστιανών το κήρυγμα των ιερών Αποστόλων, κάνουν πειστικό το Ευαγγέλιο και βεβαιώνουν την θεότητα του Ιησού Χριστού, ο οποίος είναι ομοούσιος με τον άναρχό Του Πατέρα και με το ζωποιοό Πνεύμα, και κηρύττουν το μέγα μυστήριο της Αγίας

Τριάδος και επισφραγίζουν όλη την ορθόδοξη πίστη των Χριστιανών, όχι μόνο με τα λόγια, «αλλά μάλλον με τα πάνδεινα κολαστήρια όπου έλαβον, και με αυτό το ίδιο αίμα και τον μαρτυρικών τους θάνατον».

Δεύτερον, κάνουν αναπολόγητους τους αλλοπίστους κατά την ημέρα της κρίσεως.

Τι απολογία θα δώσουν στον Θεό οι αλλόπιστοι που άκουσαν την ομολογία των αγίων Νεομαρτύρων, είδαν την θυσία τους και την αγάπη τους προς τον Χριστό, είδαν τα σημεία και θαύματα που συνόδευαν την μαρτυρική τους τελείωση;

Γι' αυτό και ο Κύριος, τρόπον τινά, θα τους πει κατά την ημέρα της κρίσεως: «Ει μη ελάλησα υμίν δια των Μαρτύρων μου τούτων, αμαρτίαν ουκ είχετε, νυν δε πρόφασιν ουκ έχετε περί της αμαρτίας υμών».

Τρίτον, οι νέοι αυτοί Μάρτυρες είναι δόξα μεν και καύχημα της Ανατολικής Εκκλησίας, έλεγχος δε των κακοδόξων.

Μας ονειδίζουν οι κακόδοξοι Δυτικοί ότι νέο Άγιο και Μάρτυρα δεν παρουσίασε μετά το σχίσμα η Ανατολική Εκκλησία. Βλέπουμε όμως τώρα, ότι η ορθόδοξη Εκκλησία γεννά συνεχώς νέους Αγίους και Μάρτυρες, διότι είναι ενωμένη με τον Νυμφίο της Χριστό και έχει ως νυμφαγωγό της το Άγιο Πνεύμα. Γεννά Αγίους που ευαρεστούν τον Θεό και που ο Θεός τους δοξάζει με σημεία· διότι η ίδια είναι αγία, ευάρεστη στον Θεό και ταμιούχος της θείας Χάριτος του Αγίου Πνεύματος, άρα και τα δόγματά της είναι αληθινά και ορθόδοξα: «οίοι γαρ οι υιοί, τοιαύτη και η μήτηρ· και οίος ο καρπός, τοιούτον και το δένδρον· και οία τα αιτιατά, τοιαύτα και τα αίτια».

Τέταρτον, οι νέοι αυτοί Μάρτυρες είναι παράδειγμα υπομονής σε όλους τους ορθοδόξους που τυραννούνται στον ζυγό της αιχμαλωσίας.

Τα δεινά των υποδούλων ορθοδόξων ήσαν απεριγράπτα. Η καταπίεση συνεχής και αφόρητη. Οι κατακτητές απέβλεπαν στον εξισλαμισμό, γιατί αυτός εξασφάλιζε τον αφελληνισμό και τον εκτουρκισμό.

Αντιστεκόμενοι οι άγιοι Νεομάρτυρες στην βία των κρατούντων και στην θέλησή τους να τους εξισλαμίσουν, ενίσχυαν και παραδειγματίζαν όλους τους ορθοδόξους λαούς να υπομείνουν την καταπίεση και να μη τουρκέψουν.

Προσφυστάτα ο άγιος Νικόδημος παρουσιάζει τους αγίους Νεομάρτυρες να λένε προς τους καταπιεζόμενους Χριστιανούς:

«Αδελφοί μας Χριστιανοί· αδελφοί μας αγαπητοί και παμπόθητοι· ο λαός του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού ο εκλεκτός και περιούσιος· λάβετε παράδειγμα υπομονής των θλίψεων, οπού δοκιμάζετε, από ημάς τους συναδέλφους σας. Ημείς δια να υπομείνωμεν ανδρείως δια τον Χριστόν τα παρά των αλλοπίστων διάφορα μαρτύρια, εκληρονομήσαμεν μίαν Βασιλείαν αιώνιον, και εσυναριθμήθημεν με τους παλαιούς και Αγίους Μάρτυρας· και εσείς εάν υπομένετε μετά ευχαριστίας, δια το όνομα του Χριστού, τους δαρμούς, τας φυλακάς, τας αλύσεις, τας αγγαρείας, τας ζημίας, τα ανυπόφορα δοσίματα και τα άλλα βάσανα όπου σας κάμνουν οι νυν κρατούντες, βέβαια ως Μάρτυρες τη προαιρέσει λογίζεσθε κοντά εις τον Θεόν. Όθεν και ως τη προαιρέσει Μάρτυρες λογιζόμενοι, μετά θάνατον μέλλετε να συναριθμηθήτε με ημάς και να κατοικήσετε εις τόπον φωτεινόν και πλατύτατον, εις τόπον χαράς και αναπαύσεως».

Πέμπτον δε και τελευταίον· οι νέοι αυτοί Μάρτυρες είναι θάρρος και παρακίνηση στο να τους μιμούνται δια του έργου και όλοι οι άλλοι Χριστιανοί, και κυρίως αυτοί που προηγουμένως αρνήθηκαν τον Χριστό.

(*) Τα εντός εισαγωγικών παραθέματα είναι από το Προίμιο του αγίου Νικοδήμου στο βιβλίο «Νέον Μαρτυρολόγιον».

Αποσπάσματα από το άρθρο «Η ομολογία των αγίων νέων Μαρτύρων». Περιοδικό Ο ΟΣΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, Έκδ. Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, τ. 11 (1986), σελ. 39.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>